

अृष्टीपात्र

गल्पार कवयि —

- श्रुति वधा नदी
- दिग्गिरि परिविद्याल

कविता कूँकि —

- छोब अक
- अन्नघ्न
- मैं समय की जेब में रखा हूँ एक सवाल हैं
- Which Home

अवकाला —

- जैबिघ्न
- अजन्मीघ्न जति आर अन्न
- Silent Warrior of the Sea
- What if the World had no internet?

बुद्धि क्येला —

- पहेलियाँ
- Riddles

हास्यक —

- Jokes

এক পর্মানোচনা —

• "ছোব এটা অপোন আছে" এটি পর্মানোচনা

চলচ্চিত্র অঙ্কনোচনা —

• The Bluff

আজর তথ্যর উল্ল —

• A page of Wonder

ফকরা যোজনা

অহঃ লোকর বানী

বল্লা বিধিবগ

দ্রাষ্ট্য বার্থ

• The key to a happy life.

ବାହାଈ ଗ୍ରାମର ଶାନ୍ତିନଗର ଗାଁରେ ଥିବା
 ଶ୍ରୀମତୀ ମଞ୍ଜୁଲେଖାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀ ମଞ୍ଜୁଲେଖାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀ
 ମଞ୍ଜୁଲେଖାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀ ମଞ୍ଜୁଲେଖାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀ
 - ଶ୍ରୀମତୀ ମଞ୍ଜୁଲେଖାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀ ମଞ୍ଜୁଲେଖାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀ
 ଶ୍ରୀମତୀ ମଞ୍ଜୁଲେଖାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀ ମଞ୍ଜୁଲେଖାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀ
 ଶ୍ରୀମତୀ ମଞ୍ଜୁଲେଖାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀ ମଞ୍ଜୁଲେଖାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀ

॥ श्री गुरु ॥

সাহসে বহু মানুষের জীবন রক্ষা করিলে ।

বন্যাস পিছুত চরবর নদী অশ্রাদ্ধকাণ্ডী দল
আছিল । সেই দলত থকা একজনী মহিলাই অদ্বিতীয়
ক্ষমতা আর বুদ্ধি লক্ষ্য করিলে । তেওঁ আদিত্য
চরবর পড়াব বাবে এটা বৃত্তি বাবে আরেদন -
করিলে উৎসাহিত করিলে ।

প্রথমবার বাবে আদিত্য আপোনবোর পুনর
জীবাই উঠিল । তাই দিন-রাত অবিদ্রাণ করিলে ।
বিদ্রুমান সাহস পিছুত সুখবর আছিল - তাই
বৃত্তি লাভ করিলে ।

গাঁও এষি সোনার দিনা আদিত্যে নদী-
পাশত শ্রম হৈ সোনার বাবে চালে । নদীখন
আগতে ঘেনেবৈ বৈ গৈছিল; এতিয়াও তেনেবৈ
বৈ আছিল । কিন্তু এতিয়া সোনা যেছি ক্ষতিকালী
আর উজ্জল ঘেন লাগিছিল ।

তাই হুদু হাঁহি এটা সাধি করলে, "হুদু -
পাশবিলেও হুদু সোনা আপোনবোর পাশবা -
নাছিল।"

নদীখন নীচে বৈ থাকিল - ঘেন সোনা -
সাদায়ে করে - বৈচর্যে, সান্ত্বনায় আর -
বিস্ময়ে ।

জিহ্মিৰ পৰিহাস

এখন গাঁৱত কইবগীয়া নামৰ এটা পৰিহাস
আছিল। সেই পৰিহাসত আৰু-দেউতাক আৰু
এটা বন কৰা ল'ৰা আছিল। সেই পৰিহাসত
দুজনী ছোৱালীও আছিল। এজনীৰ নাম সন্মী।
তাঁহে কামীবিগড়ৰে সুখ। কিন্তু তাঁহঁৰ জনীয়েক-
জিহ্মিৰ হাত দুখন আৰু, ডেৰি দুটাও আৰু-
ছোৱালীৰ দৰে আৰু সুখখন বেঁৰগ। কিন্তু তাঁহে
দেখিবলৈ বৰ বুনীয়া। সন্মী অৰ্ধেক জেনীৰ ছাতী
আৰু জিহ্মি অৰ্ধেক জেনীৰ ছাতী। সন্মী আৰু-
দেউতাকৰ অতি সৰসৰ যদিও জিহ্মিৰেগে জেনীয়েক
সৰস কৰে। জিহ্মিয়ে অতিটো জেনীত অৰ্ধেক
টৌৰ্ণ হৈ আহিছে। সন্মীৰ আইতাকোও বগুত
সৰস কৰে, কিন্তু জিহ্মিৰ ডাল না পাহ। সিহঁতৰ
অৰগ বনকৰা ল'ৰাটোৱে জিহ্মিৰ নিজে জনীৰ
দৰে সৰস কৰে। এদিন দেউতাকো বজাৰৰ
পৰা কিছু আছ আৰু আঙুৰ আছ আনিলে।
সেইখিনি দেউতাকো সন্মীক বাছি দিলে। অকো
দেখি আইতাকো জিহ্মিৰ আছ বাছিবলৈ দি-
সন্মীক তাৰ পৰা লৈ আহিল। জিহ্মি বনকৰা
ল'ৰাজনে আহি দেখে যে জিহ্মিৰ হাত আঙুৰ-
কাঁইটে ফুটিছে। অকো দেখি বনকৰা ল'ৰাজনে
তাঁহঁক গাঁৱৰ চিকিৎসালয়লৈ লৈ গ'ল।

এনেদৰে বন্দু বহুখ বিৰি বাগৰি গ'ল । সন্মী
 আৰু জিহ্মিও ডাঙৰ হ'ল । সন্মীয়ে মৌৰিক-
 পাছ নবৰিলে । কিন্তু জিহ্মিয়ে বৰ অলকৈ-
 মৌৰিক পাছ বৰিলে । বাওৰি বৰতত তাইৰ
 নাম আৰু ফটো ওলাল । সেই অঙতে এদিন
 আঠতাকৈ জিহ্মিলৈ এখন ডাঙি বনালে ।
 ডাঙিখন গ্ৰাবলৈ লওঁতেই জিহ্মিৰ দেহতাকৈ
 জাতিলৈ আৰু জিহ্মি তাৰ পৰা গুটি গ'ল ।
 সন্মীয়ে অশ্রুত ডাঙিখন গ্ৰাহে পেলোলে ।
 আৰু ডাঙিখনত আঠতাকৈ মিৰা দিহ্মাঠে
 দিহ্মাৰ বাবে সন্মী ঘূৰ ঘূৰাই পৰি গ'ল ।
 আঠতাকৈ ততা-তৈয়াৰকৈ তাইৰ চিকিৎসা-
 -লগলৈ লৈ গ'ল । জিহ্মিয়ে অকলো কথা গল্প
 পালে । কেইদিনমানৰ পাছত সন্মী সুস্থ হৈ
 ঘৰলৈ উভতি আহিল । অৱশেষত এঠোৰ
 কথা অকলোৰে গল্প পালে আৰু আঠতাকৈ-
 -কক বেগনেও ভাল নোপোৱা হ'ল । সন্মীয়েও
 আঠতাকৈ নমতা হ'ল । জিহ্মি অকলোৰে
 শিৱ হৈ পৰিল ।

সম্রাট

১-১৫৮

দীর্ঘ পবিত্রমাত
সম্রাট গতিশীল,
ভেটবো লগা
পাখীৰ দৰে
উৰি যায় সম্রাট
নিজস্ব পথেৰে ।
পল-অনুপল
ক্ষণ, ক্ষণতবোৰ
পাৰ হৈ যায়
বৰ অংগোপনে ।
গতিশীল সম্রাটক
নবমিলে অং ব্যৱস্থাৰ
হুৱতো এই সুগম পথ
হৈ ব'ব দুৰ্গম ।
অস্বল্প সম্রাটক
নবমিলা নহি
উল্লেখ পথত
আঙুৰাই ঘাবলৈ
অবলোৰে লওঁ আত্মা
দূত অংবলন....।

অনালিছা নেওগ
ডুৱৰ্থ প্রাণাঙ্গিক

মোৰ শব্দ

পৃষ্ঠা - ৮

সাগৰৰ বন্ধুগত
 আশুকাৰ মোলাৰ দৰু শুভমকা
 মোৰ শব্দ
 দুস্মাৰিৰ এবল টোত
 জাৰ নাশায় ।
 মৰুভূমিৰ তপত বালিত
 লাওমোলাৰ দৰু গৰি থকা
 মোৰ শব্দ
 বেড়ুৱনৰ ভৰিৰ পৰশত
 প্ৰাণ নাশায় ।
 নিচিৰ
 হিমালয়ৰ জীতল বেসনাত
 বজাৰ মোৰ শব্দ
 প্ৰেয়সীৰ টেম দুস্বনত
 টেম আলিগনত
 পুলকিত নহয় মোৰ শব্দ ।

বনালিচা নেওণ
 চুৰ্ম সাম্মাৰিকা

“मैं समय की जेब में रखा रुक
सवाल हूँ”

मैं समय की जेब में रखा रुक सवाल हूँ,
जिसका जवाब हर किसी के पास है —
पर कोई बोलता नहीं।

मेरी वो रास्ता हूँ
जिस पर लोग चलते तो हैं,
पर मंजिल का नाम लेने से डरते हैं।

मेरी आँखों में कुछ अधूरे सपने हैं।
जो हर रात चाँद से कहते हैं —
“हमें भी थोड़ा उजाला दे दो।”

शहर की भीड़ में मैं अक्सर खो जाता हूँ,
जहाँ चेहरे तो हजार हैं,
पर पहचान रुक भी नहीं।

मैंने देखा है —
दीवारों को भी रातें दुरु,
जब उन पर टंगी सपने दूट जाते हैं।

कभी-कभी लगता है
कि मैं रुक किताब हूँ,